

Een weekendje Esta's

Een klein verslagje over het Esta overnachtingsweekend op de scoutingboerderij. Zaterdagochtend om 10.00 uur, een kleine groep kinderen verzamelde zich op de boerderij, allemaal met de fiets aan de hand. De eerste tranen lopen over de wangen van de kleinste onder hun bij het afscheid nemen van hun ouders.

We peppen ze op, onder de mom van "het ergste moet nog komen".

En dat was ook zo. Deze groep van ongeveer 16 kinderen, waren de eerste van de esta's die een echte dropping meemaakte maar dat wisten de brave borstjes nog niet. Maar ik zal eerst wat vertellen over de voorbereiding van dit kampje. In eerste instantie hadden we het thema "Heksen", maar toen bleek dat de heksenwaag in Oudewater nog niet open was. Geen nood volgende thema "Vervoer". Geprobeerd om een rondleiding bij Den Oudsten te regelen, helaas een vorige rondleiding was niet helemaal goed gegaan, onder een nieuwe directie draaien ze nu al weer even maar voor ons ging dat niet lukken. Waarna we besloten om een veel gebruikte thema toe te passen en wel "Scoutingchaos". Voordeel je ben lekker vrij in doen en laten. Dus 10.45, we stappen het zwembad van Borft binnen, om 2.00 zijn we weer buiten, terug naar de boerderij, limo pauze daarna een beetje kleien. Als diner, door Gerdien en Ellen meesterlijk geproduceerde pannenkoeken met als toevoeging rozijnen. Daarna was het tijd voor mijn spel (met mijn starterstraining-weekend heb ik dit leuke spel meegemaakt) "Rijtijdenspel". Je krijgt een tijd op en daarna moet je een hele route voor jezelf achter elkaar uit zoeken en de winnaar is degene die zowel de plaats als tijd goed

heeft. Met de cursus hadden er ook al mensen moeite mee, hier niet anders. Mocht niet baten, na een limo pauze stonden de kinderen een beetje zenuwachtig te wachten op wat nu ging gebeuren. Ze hadden ondertussen al begrepen dat het niet alledaags was. Een dropping !!!! geen reactie.

"het ergste moet nog komen"

Uitgelegd wat een dropping was. aaaaaaaaaaaaaah. Eindelijk de lang verwachte reactie. Dus de groepjes in tweeën gesplitst, twee auto's warm laten draaien en daar ging de eerste groep. Hierin zaten alle jongens met Geert-Jan en Ellen als begeleiders. Ze werden via de A-12afslag Waarder naar Oudewater, Monfoort en via Linschoten naar het linschotense bos gereden en daar losgelaten. Ze hadden ondertussen al een uur in de auto gezeten dus waren allang blij dat ze eruit mochten, met wel een opmerkelijk verschijnsel. Terwijl het ene kind, zijn/haar zenuwen onder controle probeerde

te houden door de chauffeur helemaal uit te horen en daarbij de emoties gewoon liet gaan, was een ander kind gewoon in slaap gevallen onder het motto; Jullie pesten me nu, ik, jullie vannacht. Ter plaatse, de kinderen hadden snel in de gaten waar ze op dat moment stonden en liepen dus al gauw de goede richting op, terwijl Edo en Cindy ondertussen naar huis terug reden. De tweede groep (alle meisjes) stonden ondertussen al te wachten en waren door Sylvia al opgepept om de jongens een poepje te laten ruiken. (vervolg van een kreet van Cindy "iedereen laat wel eens een scheetje") Het scheelde voor de meisjes dat ze nog geen 800 meter hoefde te lopen dus ze kwamen niet veel later dan de jongens binnen. Deze dropping is verder zonder problemen verlopen behalve dan, dat Edo het niet van mij wint met racen. Hierna nog even kampvuren met daarbij wat liedjes zingen en een kopje warme chocomel. De hoofdjess gingen daarna snel hangen. Welterusten, hebben we toen 16 keer gehoord. De zondag was erg snel voorbij, met allerlei kleine spelletjes en als afsluiter broodbakken om het kampvuur. Ik vond het erg geslaagd, nu de kinderen nog.

Oesta's Edo, Geert-Jan,
Arian, Leo, Cindy en Silvia

